

Sygn. akt I C 1278/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 02 października 2015 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Piotrowska

Protokolant: sekr. sąd. Katarzyna Warzocha

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2015 r. w Gdańsku na rozprawie

sprawy z powództwa (...) (...) spółki z o.o. w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w G.

przeciwko J. S. (1)

o ustalenie i wydanie

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda (...) (...) spółki z o.o. w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w G. na rzecz pozwanej J. S. (1) kwotę 3.617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1278/14

UZASADNIENIE

Powód –(...) (...) sp. z o. o. w upadłości likwidacyjnej w G. (dalej jako: Syndyk) wniósł pozew przeciwko J. S. (1), domagając się stwierdzenia bezskuteczności umowy sprzedaży samochodu osobowego J. (...), o nr rej. (...), zawartej w dniu 29. 11. 2012 r. pomiędzy (...) sp. z o. o. w G. a pozwaną J. S. (1). Powód domagał się także nakazanie pozwanej wydania przedmiotowego samochodu, oraz obciążenia pozwanej kosztami procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż (...) sp. z o. o. w G., reprezentowana przez M. S., sprzedała ww. pojazd jego córce, pozwanej J. S. (1), za kwotę 14.760 zł, podczas gdy wartość samochodu tej marki i rocznika (2007 r.) na dzień złożenia pozwu waha się w granicach od 38.000 zł do 50.000 zł, a w dacie zbycia wahała się w granicach od 50.000 zł do 65.000 zł. Będący przedmiotem umowy pojazd nosił ślady normalnego zużycia i nie był uszkodzony na skutek wypadku, tym samym sprzedany został po zaniżonej cenie, z naruszeniem przepisu art. 128 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze.

W odpowiedzi na pozew, pozwana J. S. (1) wniosła o oddalenie powództwa w całości, oraz zasądzenie na swoją rzecz od powoda kosztów postępowania wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwana podniosła, iż upadły jest spółką z o. o., a zatem w sprawie nie ma zastosowania art. 128 ust. 1 Prawa upadłościowego i naprawczego, a ust. 2 wskazanego przepisu, zgodnie z którym przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do czynności upadłego, będącego spółką lub osobą prawną, dokonanej z jej współnikami, ich reprezentantami lub ich małżonkami, jak również ze spółkami powiązanymi, ich współnikami, reprezentantami lub małżonkami tych osób, jednak krąg osób bliskich wymienionych w ust. 2 wskazanego przepisu winien być interpretowany w sposób ścisły, a pozwana niewątpliwie do niego nie należy. Ponadto pozwana wskazała, iż wartość pojazdu w żadnym stopniu rażąco nie przewyższała wartości jej świadczenia. Samochód został nabyty od Towarzystwa (...) za kwotę 1.131,40 zł, a więc sprzedając go za kwotę 14.760 zł, spółka osiągnęła zysk. Poza tym powód nie uwzględnił stanu technicznego pojazdu, ani faktu jego amortyzacji w wyniku wcześniejszego leasingu. Samochód wymagał

kompleksowej i kosztownej naprawy bądź wymiany poszczególnych części, m. in. silnika, zawieszenia i ogumienia. Koszty naprawy wyniosły ok. 25.000 zł i zostały poniesione przez pozwaną i drugiego współwłaściciela samochodu – G. J. (1). Pozwana podniosła też, iż Syndyk w żaden sposób nie udowodnił swojego twierdzenia o wartości samochodu w granicach 50.000 – 65.000 złotych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. S. był jedynym wspólnikiem, a także – jako dyrektor zarządzający i jedyny członek zarządu – osobą uprawnioną do reprezentacji (...) sp. z o. o. w G..

/ **bezporne** , nadto: odpis KRS – k. 5-12/

(...) postanowieniem z dnia 10 października 2013 r., wydanym w sprawie o sygn. akt (...) ogłosił upadłość (...) sp. z o. o. w G.. Wniosek o ogłoszenie upadłości został złożony dnia 17 stycznia 2013 r.

/ **bezporne** , nadto: postanowienie z dn. 10. 10. 2013 r. – k. 13, wniosek o ogłoszenie upadłości – k. 16/

W dniu 29. 11. 2012 r., pomiędzy (...) sp. z o. o. w G., reprezentowaną przez M. S., a pozwaną J. S. (1), zawarta została umowa sprzedaży samochodu osobowego J. (...), rok prod. 2007, nr rej. (...), nr nadwozia (...), za kwotę 14.760 zł.

/ **bezporne** , nadto: faktura VAT – k. 14, dowód wpłaty – k. 15/

Pozwaną J. S. (1) jest córką M. S..

/ **bezporne** /

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie, stanowiący w istocie w przeważającej części okoliczności niesporne, Sąd ustalił w oparciu o dokumenty przywołane w części uzasadnienia ustalającej stan faktyczny. Treść i prawdziwość dokumentów nie budziła wątpliwości Sądu, jak i nie została zakwestionowana przez strony, ponadto część z nich ma walor dokumentów urzędowych.

W niniejszej sprawie poza sporem pozostawał fakt zawarcia umowy sprzedaży samochodu, data jej zawarcia, jak również data złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości, cena, za którą pojazd został sprzedany oraz stopień pokrewieństwa łączący pozwaną z wspólnikiem i członkiem zarządu upadłego.

Powód swoje roszczenie wywodził z przepisu art. 128 ust. 1 Prawa upadłościowego i naprawczego, zgodnie z którym czynności prawne odpłatne dokonane przez upadłego w terminie sześciu miesięcy przed dniem złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości z małżonkiem, krewnym lub powinowatym w linii prostej, krewnym lub powinowatym w linii bocznej do drugiego stopnia włącznie albo z przysposobionym lub przysposabiającym są bezskuteczne w stosunku do masy upadłości.

Nie ulega wątpliwości, iż przepis ten nie może mieć w niniejszej sprawie zastosowania, bowiem upadłym była osoba prawna.

Zastosowania nie może mieć także ust. 2 przywołanego przepisu, zgodnie z którym przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do czynności upadłego, będącego spółką lub osobą prawną, dokonanej z jej wspólnikami, ich reprezentantami lub ich małżonkami, jak również ze spółkami powiązаныmi, ich wspólnikami, reprezentantami lub małżonkami tych osób. Ustawodawca enumeratywnie wskazał więc, jakie osoby są zaliczane do tych podmiotów, których czynności podlegają szczególnemu reżimowi i – odmiennie niż w ust. pierwszym – nie wymienił wśród nich wstępnych, ani zstępnych. Należy więc zgodzić się z argumentacją strony pozwanej, iż kręgu osób bliskich wymienionych w ust. 2 wskazanego przepisu nie można w procesie wykładni rozszerzać na inne osoby. Tym samym,

wobec faktu, iż pozwana nie jest małżonką współnika i reprezentanta upadłego, tylko jego córką, do katalogu osób wymienionych w tym przepisie nie należy.

Do oceny roszczenia powoda należy natomiast zastosować art. 127 ust. 1 puin, który stanowi, że bezskuteczne w stosunku do masy upadłości są czynności prawne dokonane przez upadłego w ciągu roku przed dniem złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości, którymi rozporządził on swoim majątkiem, jeżeli dokonane zostały nieodpłatnie albo odpłatnie, ale wartość świadczenia upadłego przewyższa w rażącym stopniu wartość świadczenia otrzymanego przez upadłego lub zastrzeżonego dla upadłego lub dla osoby trzeciej.

Przesłankami umożliwiającymi podważenie czynności, o których mowa w tym przepisie, są więc: dokonanie ich przez upadłego w ciągu roku przed dniem złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości oraz – w przypadku czynności rozporządzającej majątkiem upadłego o charakterze odpłatnym – zaistnienie rażącej dysproporcji pomiędzy świadczeniem upadłego, a świadczeniem przez niego otrzymanym.

O ile nie było sporu co do faktu, iż umowa sprzedaży samochodu J. (...) zawarta została w ciągu roku przed dniem złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości, o tyle sporna była jego realna wartość w dacie zawarcia transakcji sprzedaży. Powód wskazywał, iż zawierała się ona w przedziale 50.000 – 65.000 złotych, natomiast strona pozwana twierdziła, że była ona równa, bądź zbliżona do ceny transakcyjnej.

Żadna ze stron swoich twierdzeń nie zdołała udowodnić. Strona pozwana wskazywała na zły stan techniczny pojazdu, który obniżać miał jego wartość. Powołani na tę okoliczność świadkowie twierdzili wprawdzie, iż stan ten był zły, jednakże na podstawie ich zeznań nie można było precyzyjnie określić, o ile ten stan pomniejszył wartość pojazdu. Z przedłożonych przez świadka G. J. (2) faktur wynika, że tylko część wskazanych w nim części mogła być rzeczywiście zakupiona na potrzeby naprawy tego właśnie samochodu. Wątpliwości budzi zakup części do samochodów produkowanych przez koncern V. (V., A., S., S.), czy M., ponadto wszystkie przedstawione faktury pochodzą z lat 2013 – 2015 r., najwcześniejsze z nich wystawiono więc dopiero około roku po zakupie. Można więc podejrzewać, że dotyczą one bieżących napraw i eksploatacji, a nie generalnej naprawy dokonanej z uwagi na zły stan techniczny pojazdu w dacie zakupu. Co więcej, jedna z faktur wystawiona została na podmiot nie będący pozwaną ani nie mającym z nią żadnego związku – P.H.U. (...) J. S. (2). Nadto świadek M. S. jest ojcem pozwanej, a świadek G. J. (2) jej konkubentem oraz współwłaścicielem spornego pojazdu, świadkowie ci nie byli więc do końca wiarygodni, jako potencjalnie zainteresowani rozstrzygnięciem niniejszego sporu.

Brak wykazania przez stronę pozwaną prawdziwości swoich twierdzeń nie powoduje jednak uznania racji strony powodowej, bowiem to na niej spoczywał ciężar dowodu. Strona powodowa ograniczyła się jednak w tym zakresie jedynie do przedłożenia opinii prywatnej, z której wynika, że wartość rynkowa spornego samochodu wynosi 41.800 zł brutto. Nie dość, że kwota ta nie odpowiada kwocie wskazanej przez powoda, to należy wziąć pod uwagę, iż opinię sporządzono bez oględzin pojazdu i jego dokumentów, wyłącznie w oparciu o informacje uzyskane od Syndyka, bez weryfikacji wszystkich danych, bez korekt mających wpływ na wartość pojazdu takich jak przebieg, czy stan techniczny. Przede wszystkim podkreślić należy, iż opinia sporządzona na zlecenie strony może być w postępowaniu cywilnym traktowana tylko i wyłącznie jako dokument prywatny, stanowi zatem dowód tego że osoba która je podpisała złożyła oświadczenie zawarte w tym dokumencie, nie stanowi natomiast dowodu iż oświadczenie to jest prawdziwe, nie może zastępować opinii biegłego. Należy podkreślić, że strona powodowa nie wniosła o dopuszczenie innych środków dowodowych potwierdzających jej twierdzenia, np. opinii biegłego.

Zgodnie z treścią art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Przepis ten określa reguły dowodzenia, tj. przedmiot dowodu oraz osobę, na której spoczywa ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Zaznaczyć też trzeba, że przy rozpoznawaniu sprawy na podstawie przepisów kodeksu postępowania cywilnego rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach

(art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne. Zaprzeczenie dokonane przez stronę procesową powoduje, że istotne dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności stają się sporne i muszą być udowodnione. W razie ich nieudowodnienia Sąd oceni je na niekorzyść strony, na której spoczywał ciężar dowodu, chyba że miał możliwość przekonać się o prawdziwości tych twierdzeń na innej podstawie (orzeczenie SN z 28.04.1975 r., sygn. akt III CRN 26/75).

Tym samym, wobec faktu, że strona powodowa nie wykazała jaka była realna wartość spornego pojazdu w dacie jego zakupu przez pozwaną, nie można stwierdzić, by pomiędzy tą wartością, a ceną zapłaconą przez pozwaną zachodziła rażąca dysproporcja.

Wobec powyższego, na mocy przywołanych przepisów Sąd oddalił powództwo, o czym orzekł w pkt I wyroku.

W pkt II wyroku, Sąd orzekł o kosztach procesu w oparciu o art. 98 § 1 k.p.c. i 108 § 1 k.p.c. Powód przegrał sprawę w całości. W związku z tym, Sąd obciążył powoda kosztami procesu w całości, tj. zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3.617 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Na kwotę tą składają się: 3.600 zł – z tytułu kosztów zastępstwa procesowego oraz 17 zł – koszt opłaty skarbowej od pełnomocnictwa procesowego.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)